

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 561

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 iulie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
513. — Hotărâre privind suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Nord km 0 + 000-km 52 + 770, lot 3 km 39 + 000-km 47 + 600, precum și pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
668. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației privind stabilirea activităților și subactivităților rămase de realizat din calendarul de implementare a reformelor, țințelor și jaloanelor aferente Planului național de redresare și reziliență, precum și a modelului raportului individual de activitate	5–6
1.284. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2821 (2026)	7–10
2.898. — Ordin al ministrului culturii pentru aprobarea Regulamentului privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de sprijin financiar direct pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme	11
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Hotărârea din 3 iunie 2025 în Cauza Manolache împotriva României	12–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Nord km 0 + 000-km 52 + 770, lot 3 km 39 + 000-km 47 + 600, precum și pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (3), art. 9 alin. (8), art. 11 alin. (7) și al art. 32 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Se aprobă suplimentarea pe anul 2026 a sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Nord km 0 + 000-km 52 + 770, lot 3 km 39 + 000-km 47 + 600, cu suma totală de 23,4 mii lei, care se alocă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2026 nr. 43/2026, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare”, articolul 56.50 „Programe finanțate din Fondul de Coeziune (FC) aferente cadrului financiar 2021-2027”.

Art. II. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024 privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată, aprobarea listei imobilelor proprietate publică a statului, precum și a listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Nord km 0 + 000-km 52 + 770, lot 3 km 39 + 000-km 47 + 600, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1281 și 1281 bis din 18 decembrie 2024, se modifică după cum urmează:

1. Pozițiile nr. crt. 15, 21, 113, 114, 122, 123, 130, 143, 148, 160, 162, 167, 179 și 191 se modifică în sensul actualizării, în condițiile legii, a elementelor de identificare ale imobilelor, a titularilor de drepturi reale și a sumelor

individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

2. Pozițiile nr. crt. 115 și 116 se elimină în condițiile legii, ca urmare a operațiunii tehnice de comasare.

Art. III. — (1) Suma aprobată potrivit art. I se utilizează în scopul acordării justelor despăgubiri estimate de expropriator pentru imobilele prevăzute la art. II pct. 1, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

(2) Sumele individuale estimate de expropriator prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile proprietate privată care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. IV. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acesteia.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, interimar,
Mădălina-Georgiana Marcu,
secretar de stat

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar,
Horațiu-Lucian Cosma,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

MODIFICĂRI LA LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Autostrada de centură București”, sector Centura Nord km 0 + 000-km 52 + 770, lot 3 km 39 + 000-km 47 + 600, aflate pe raza localităților Afumați, Gâneasa și Pantelimon din județul Ilfov, proprietarii ori deținătorii acestora, precum și sumele aferente justelor despăgubiri

Nr. crt.	Nr. crt. din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.629/2024	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului	Tarla	Parcelă	Număr cadastral/ Nr. topo	Numărului titlului de proprietate	Nr. carte funciară	Categoria de folosință	Extravilan/ Intravilan	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat a terenului (mp)	Suprafața de expropriat a construcțiilor (mp/ml)	Valoarea de despăgubire a terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	15	ILFOV	AFUMAȚI	R.P.C. & AK — AUL CONSTRUCT — S.R.L.	100	382/9	59722	—	59722	ARABIL	EXTRAVILAN	3.132,00	408,00	—	3.598,76
2	21	ILFOV	AFUMAȚI	IONITA CONSTANTIN, IONITA MIHAELA LUMINITA	100	382/7/2	51147	—	51147	ARABIL	EXTRAVILAN	20,00	4,00	—	35,28
3	113	ILFOV	PANTELIMON	THERMOSYSTEM CONSTRUCT CORPORATION	55	524	113677	—	113677	ARABIL	INTRAVILAN	1.102,00	258,00	—	52.845,24
										—	—	—	—	Platformă betonată S = 270 mp	132.894,00
										—	—	—	—	Anexă S = 16 mp	3.857,10
										—	—	—	—	Anexă S = 28 mp	21.663,70
										—	—	—	—	Anexă S = 76 mp	18.669,10
4	114	ILFOV	PANTELIMON	THERMOSYSTEM CONSTRUCT CORPORATION	55	524, 524/11	122499	—	122499	ARABIL	INTRAVILAN	9.510,00	925,00	—	189.464,51
										—	—	—	—	Platformă betonată S = 293 mp	144.214,60
										—	—	—	—	Anexă S = 124 mp	29.888,50
										—	—	—	—	Împrejmuire L = 37,91 ml	40.680,77
										—	—	—	—	Împrejmuire L = 43,19 ml	37.835,47
										—	—	—	—	Platformă betonată S = 372 mp	183.098,40

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
										—	—	—	—	Platformă betonată S = 125 mp	61.525,00
										—	—	—	—	Împrejmuire L = 22,61 ml	24.262,52
5	122	ILFOV	PANTELIMON	BENTEA CARMEN ELENA	55	524	103787	—	103787	ARABIL	INTRAVILAN	649,00	194,00	—	39.736,34
6	123	ILFOV	PANTELIMON	GLOBEX INTER TRANS — S.R.L.	55	526	103894	—	103894	ARABIL	INTRAVILAN	4.938,00	499,00	—	102.208,42
7	130	ILFOV	PANTELIMON	ICE DYP BALAS — S.R.L.	55	525, 525/211	119355	—	119355	ARABIL	INTRAVILAN	10.028,00	162,00	—	33.181,89
										—	—	—	—	Împrejmuire L = 11,00 ml	7.227,20
										—	—	—	—	Platformă pietruită S = 35 mp	523,25
										—	—	—	—	Cabină poartă S = 4 mp	7.347,35
8	143	ILFOV	PANTELIMON	ODOROAGA DAN STEFAN	21	133/3	119348	—	119348	ARABIL	EXTRAVILAN	1.269,00	320,00	—	7.856,80
										—	—	—	—	Împrejmuire L = 1,74 ml	3.111,96
										—	—	—	—	Platformă pietruită S = 320 mp	2.208,00
9	148	ILFOV	PANTELIMON	BOROS MARIUS MIHNEA, BOROS MARIANA, HABOUCHIYAD	21	133/3	122245	—	122245	ARABIL	EXTRAVILAN	5.000,00	181,00	—	4.444,00
10	160	ILFOV	PANTELIMON	STEFAN STELIAN	22	143/15	119629	—	119629	ARABIL	EXTRAVILAN	22.601,00	358,00	—	8.789,80
11	162	ILFOV	PANTELIMON	STEFAN STELIAN	22	143/16, 143/17	119679	—	119679	ARABIL	EXTRAVILAN	3.900,00	56,00	—	1.374,94
12	167	ILFOV	PANTELIMON	BARBU ION, ION EUGENIA, BARBU BOGDAN MIHAI, BARBU GEORGE- CRISTIAN, BARBU DOINA	22	143	119624	—	119624	ARABIL	EXTRAVILAN	3.548,00	51,00	—	1.252,18
13	179	ILFOV	PANTELIMON	UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ BUCUREȘTI — DOMENIU PRIVAT	1	1, 2, 3, 6	105037	—	105037	ARABIL	EXTRAVILAN	64.618,00	17.324,00	—	425.347,51
14	191	ILFOV	PANTELIMON	ROTARIU DUMITRU, ROTARIU DUMITRU, DUMITRESCU ANA SIMONA, ROTARIU NASTASE-BOGDAN	21	133	110047	—	110047	ARABIL	EXTRAVILAN	3.133,00	262,00	—	6.432,76

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

privind stabilirea activităților și subactivităților rămase de realizat din calendarul de implementare a reformelor, Țintelor și jaloanelor aferente Planului național de redresare și reziliență, precum și a modelului raportului individual de activitate

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1)-(2¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11¹ alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se constată îndeplinirea condiției prevăzute la art. 11¹ alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1)-(2¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, gradul de îndeplinire a reformelor, Țintelor și jaloanelor aferente Planului național de redresare și reziliență la nivelul ordonatorului principal de credite fiind de 52,94%, respectiv 18 din 34 de jaloane și ținte realizate.

Art. 2. — Începând cu data prezentului ordin până la data de 31 august 2026, majorarea salariului de bază, cu până la 40%, pentru personalul Direcției generale implementare Plan național de redresare și reziliență, se acordă lunar, în baza unui raport individual de activitate depus la Direcția resurse umane din cadrul Direcției generale managementul resurselor până la data de 5 a lunii următoare celei pentru care se efectuează plata.

Art. 3. — (1) Activitățile și subactivitățile rămase de realizat din calendarul de implementare a reformelor, Țintelor și

jaloanelor aferente Planului național de redresare și reziliență sunt cuprinse în anexa nr. 1.

(2) Planificarea activităților și subactivităților specifice stabilite pentru luna în curs se elaborează de conducerea Direcției generale implementare Plan național de redresare și reziliență, în concordanță cu atribuțiile din fișa postului, pentru fiecare angajat.

(3) Majorarea salariului de bază menționată la art. 2 este condiționată de îndeplinirea integrală a activităților și subactivităților stabilite pentru luna respectivă.

Art. 4. — Raportul lunar de activitate va evidenția gradul de realizare a activităților și subactivităților specifice planificate pentru luna în curs și va respecta întocmai modelul cuprins în anexa nr. 2.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 10 iunie 2026.
Nr. 668.

ANEXA Nr. 1

Activitățile și subactivitățile rămase de realizat din calendarul de implementare a jaloanelor și Țintelor aferente Planului național de redresare și reziliență

Nr. crt.	Jalonul/Ținta	Denumirea jalonului/țintei	Termen de realizare conform deciziei de punere în aplicare a Consiliului	Activitățile și subactivitățile rămase de realizat
1.	Ținta 103a	Finalizarea renovării energetice a clădirilor rezidențiale multifamiliale existente (grant)	T2 2026	Asigurarea monitorizării și urmăririi îndeplinirii obligațiilor contractuale aferente contractelor de finanțare încheiate în cadrul componentelor C5 — Valul renovării, C10 — Fondul local, C11 — Turism și cultură și C15 — Educație
2.	Ținta 103b	Puncte de reîncărcare noi pentru vehiculele electrice instalate (grant)	T2 2026	
3.	Ținta 103	Finalizarea renovării energetice a clădirilor rezidențiale multifamiliale (loan)	T2 2026	
4.	Ținta 106a	Finalizarea renovării energetice a clădirilor publice (grant)	T2 2026	
5.	Ținta 106b	Puncte de reîncărcare noi pentru vehiculele electrice instalate (loan)	T2 2026	
6.	Ținta 106	Finalizarea renovării energetice a clădirilor publice (loan)	T2 2026	Gestionarea etapelor rămase de implementare și monitorizarea

Nr. crt.	Jalonul/Ținta	Denumirea jalonului/țintei	Termen de realizare conform deciziei de punere în aplicare a Consiliului	Activitățile și subactivitățile rămase de realizat
7.	Ținta 296	Vehicule suplimentare cu emisii zero livrate (grant)	T2 2026	contractelor de finanțare în vederea atingerii indicatorilor asumați
8.	Ținta 300	Unități administrativ-teritoriale cu sisteme de transport inteligente livrate sau extinse și sisteme electronice de emitere a biletelor sau alte infrastructuri TIC (grant)	T2 2026	
9.	Ținta 303	Număr de puncte de reîncărcare instalate pentru vehicule electrice (grant)	T2 2026	
10.	Ținta 318	Unități locative construite pentru tinerii care provin din comunități/grupuri vulnerabile și pentru profesioniști din sănătate și educație (loan)	T2 2026	Analizarea și verificarea documentelor de implementare și a cererilor de transfer depuse de beneficiarii contractelor de finanțare încheiate în cadrul componentelor C5 — Valul renovării, C10 — Fondul local, C11 — Turism și cultură și C15 — Educație, autorizarea cheltuielilor eligibile aferente
11.	Ținta 322a	Renovarea energetică a clădirilor publice (grant)	T2 2026	
12.	Ținta 322	Renovarea energetică a clădirilor publice (loan)	T2 2026	
13.	Ținta 325	Planurile de amenajare a teritoriului, de urbanism și de mobilitate urbană durabilă publicate pe platforma observatorului teritorial (loan)	T2 2026	Pregătirea documentației justificative aferente jaloanelor și țăintelor, necesară pentru demonstrarea îndeplinirii indicatorilor stabiliți la nivelul investițiilor
14.	Jalonul 343	Piste pentru biciclete construite și accesibile pentru ciclism (loan)	T2 2026	
15.	Ținta 457a	Creșe construite și dotate (loan)	T2 2026	
16.	Ținta 457	Creșe construite și dotate (grant)	T2 2026	Verificarea procedurilor de achiziții publice, a conflictului de interese, a riscului de fraudă și a neregulilor

ANEXA Nr. 2

Nr. /

Aprob.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Czeke Attila-Zoltán

Avizat.

....., director general, Direcția generală managementul resurselor

....., director, Direcția resurse umane

Propun aprobarea.

....., director general, Direcția generală implementare Plan național de redresare și reziliență

Raport individual de activitate — luna anul 2026

Autoritatea sau instituția publică: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Departamentul: Direcția generală implementare Plan național de redresare și reziliență

Serviciul/Compartimentul:

Funcția:

Numele și prenumele:

Îndeplinirea activităților și subactivităților specifice prestate în perioada de raportare:

Activități prestate conform planificării pentru luna în curs, în conformitate cu fișa postului	Subactivități specifice, dacă este cazul	Grad de realizare a activităților (%)

Activitățile și subactivitățile specifice au fost îndeplinite în proporție de%.

Nume și prenume:

Șef serviciu, Serviciul

Semnătură:

Dată:

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN
pentru publicarea Rezoluției Consiliului
de Securitate al ONU 2821 (2026)

În baza art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2821 (2026), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Oana-Silvia Țoiu

București, 19 iunie 2026.
Nr. 1.284.

ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE
Consiliul de Securitate

ANEXĂ
S/RES/2821 (2026)
29 mai 2026

REZOLUȚIA 2821 (2026)

adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 10161-a reuniuni a sale, la 29 mai 2026

Consiliul de Securitate,
reamintind rezoluțiile sale anterioare, declarațiile președintelui său și comunicatele de presă privind situația din Sudanul de Sud,

afirmându-și sprijinul pentru „Acordul revitalizat privind Rezoluția vizând conflictul din Republica Sudanul de Sud” (*Acordul revitalizat*),

subliniind că procesul de pace rămâne viabil numai cu angajamentul deplin al tuturor părților, solicitând punerea în aplicare deplină și fără întârziere a Acordului revitalizat și a Acordului privind Foaia de parcurs către un final pașnic și democratic al perioadei de tranziție a Acordului revitalizat privind Rezoluția vizând conflictul din Republica Sudanul de Sud și luând act cu îngrijorare de întârzierea punerii în aplicare a Acordului revitalizat, care a necesitat prelungirea cu încă doi ani a aranjamentelor politice tranzitorii,

exprimându-și profunda îngrijorare privind intensificarea violenței dintre forțele asociate cu părțile din Guvernul de Tranziție Revitalizat al Unității Naționale (*guvernul de tranziție*), arestul la domiciliu al prim-vicepreședintelui Machar, amânarea repetată de către guvernul de tranziție a alegerilor, prima dată în decembrie 2022 și din nou în decembrie 2024, precum și prelungirea continuată a guvernului de tranziție și luând act de cele mai recente angajamente ale liderilor Sudanului de Sud față de poporul din Sudanul de Sud de a organiza alegeri în

decembrie 2026, subliniind responsabilitatea primară a guvernului de tranziție în organizarea și finanțarea liberă și echitabilă a alegerilor pașnice care ar trebui să se desfășoare într-un cadru incluziv, transparent, pașnic și în timp util,

salutând prezentarea de către guvernul de tranziție a celui de-al doilea raport al său privind progresele înregistrate în ceea ce privește indicii de referință (S/AC.57/2025/COMM.01),

luând act de măsurile luate pentru punerea în aplicare a Acordului revitalizat, inclusiv de eforturile guvernului de tranziție de a instrui și de a desfășura primul lot al forțelor unificate necesare, de a semna și de a adopta proiecte de lege pentru a înființa Comisia pentru adevăr, reconciliere și vindecare și Autoritatea pentru compensare și despăgubire, de a reconstitui Comisia națională de control constituțional pentru a redacta Constituția, de a reconstitui Comisia electorală națională și de a reconstrui consiliul partidelor politice, ținând cont că guvernul de tranziție nu a furnizat resurse adecvate pentru funcționarea eficace a acestor instituții și solicitând guvernului de tranziție să își utilizeze propriile resurse pentru a asigura funcționarea eficace a acestor instituții, astfel încât să își îndeplinească angajamentele critice asumate în temeiul Acordului revitalizat,

exprimându-și aprecierea pentru conducerea Uniunii Africane (UA) și Autoritatea Interguvernamentală pentru Dezvoltare (AIGD) în avansarea procesului de pace în Sudanul de Sud, salutând rolul Guvernului Kenyei în facilitarea dialogului

din prezent în rândul părților interesate ale Acordului revitalizat, cu sprijinul tehnic din partea Comunității Sant'Egidio, cu drepturi depline, egale, semnificative și sigure privind participarea femeilor la acest dialog, și invitând părțile din Sudanul de Sud să demonstreze voința politică de a rezolva în mod pașnic diferendele nerezolvate care conduc la violență continuată,

salutând demonstrarea solidarității regionale și continentale în sprijinul păcii și stabilității durabile în Sudanul de Sud și subliniind necesitatea unei acțiuni colective între Organizația Națiunilor Unite și autoritățile regionale pentru a aborda tensiunile din Sudanul de Sud,

exprimându-și îngrijorarea privind intensificarea continuă a violenței, inclusiv a violenței intercomunitare, prelungirea crizei politice, de securitate, economice și umanitare din cea mai mare parte a țării, condamnând mobilizarea grupărilor armate și încurajarea dezertărilor, inclusiv de către membrii forțelor guvernamentale și grupurilor armate de opoziție, și recunoscând în continuare că violența intercomunitară din Sudanul de Sud este legată din punct de vedere politic și economic de violența și corupția la nivel național și că pregătirile adecvate pentru alegeri sunt esențiale pentru a preveni continuarea violenței și a instabilității, făcând apel la toate părțile, inclusiv la guvernul de tranziție să se angajeze într-o campanie electorală pașnică și să se abțină de la toate formele de destabilizare, incitare la ură și violență,

subliniind necesitatea ca părțile să evite recidiva într-un conflict pe scară largă și să respecte structura de comandă convenită și subliniind necesitatea de a finaliza rapid aranjamentele de securitate prevăzute în capitolul II din Acordul revitalizat, inclusiv prin asigurarea plății regulate și adecvate a salariilor și desfășurarea tuturor forțelor unificate necesare, în concordanță cu bugetul de cheltuieli pentru Serviciul Național de Securitate și Unitatea de Gardă Prezidențială a Sudanului de Sud, și prin atribuirea de misiuni clare acestor forțe, în conformitate cu procesul de revizuire a apărării strategice și securității (SDSR) cuprins în Acordul revitalizat,

exprimându-și profunda îngrijorare privind intensificarea violenței în Sudanul de Sud, condamnând în termenii cei mai fermi atacul Armatei Albe împotriva personalului ONU din comitatul Nasir, statul Nilul Superior, din martie 2025, subliniind că atacurile care vizează forțele de menținere a păcii pot constitui crime de război în temeiul dreptului internațional, condamnând în continuare atentatul cu bombă din 3 mai 2025 asupra spitalului MSF din statul Jonglei și bombardarea civililor pe scară largă din Mayam, statul Unitatea și comitatele Nasir, și Ulang din statul Nilul Superior și încălcările repetate ale Acordului revitalizat și ale Acordului vizând încetarea ostilităților, protecția civililor și accesul umanitar (ACOH), condamnând cu fermitate toate luptele, inclusiv atacurile asupra civililor din Nilul Superior, Jonglei, Unitatea și statele din Ecuatorul Central și de Vest, și solicitând ca părțile care încalcă ACOH să fie trase la răspundere în conformitate cu obligațiile care decurg din ACOH și din Acordul revitalizat,

condamnând cu fermitate încălcările și abuzurile anterioare și în curs ale drepturilor omului și încălcările dreptului internațional umanitar de către toate părțile, inclusiv de către grupările armate și forțele naționale de securitate, precum și incitarea la comiterea unor astfel de abuzuri și încălcări și creșterea alarmantă a violenței sexuale legate de conflicte, care reprezintă o bază pentru listare, astfel cum se descrie la punctul 15 litera (e) din Rezoluția 2521 (2020), condamnând în continuare hărțuirea, vizarea, cenșura și arestarea arbitrară a membrilor societății civile, inclusiv jurnaliștii, apărătorii drepturilor omului, personalul umanitar și corespondenții din mass-media, subliniind faptul că cei responsabili pentru încălcările dreptului

internațional umanitar, precum și pentru încălcările și abuzurile împotriva drepturilor omului trebuie să fie trași la răspundere și că guvernul de tranziție poartă responsabilitatea principală de a-și proteja populația de genocid, crime de război, purificare etnică și crime împotriva umanității și exprimându-și îngrijorarea că, în ciuda semnării Acordului revitalizat, încălcări și abuzuri, inclusiv care implică violența sexuală și de gen, continuă să apară, putând constitui crime internaționale, inclusiv crime de război și crime împotriva umanității,

exprimându-și alarmarea și profunda îngrijorare privind continuarea violenței armate împotriva personalului medical și lucrătorilor umanitari, facilităților și convoaielor, condamnând cu fermitate toate cazurile de violență împotriva lucrătorilor umanitari, exprimându-și profunda îngrijorare privind impunerea de impozite și taxe ilegale care împiedică furnizarea de asistență umanitară în întreaga țară, subliniind impactul negativ al lipsei de siguranță continue privind operațiunile umanitare în întreaga țară, încurajând toate părțile să permită și să faciliteze accesul umanitar sigur, rapid și neîngrădit la persoanele aflate în nevoie și solicitând tuturor părților, inclusiv guvernului de tranziție, să protejeze personalul umanitar și să creeze un mediu sigur și propice pentru asistența umanitară, în conformitate cu dreptul internațional umanitar, precum și cu dreptul internațional al drepturilor omului aplicabil și obligațiile care le revin în temeiul Acordului revitalizat și într-o manieră în conformitate cu Rezoluția 2730 (2024),

exprimându-și profunda îngrijorare privind intensificarea violenței dintre grupările armate în unele părți ale Sudanului de Sud, care au ucis și au strămutat mii de persoane, și condamnând mobilizarea unor astfel de grupuri de către părțile implicate în conflict,

exprimându-și profunda îngrijorare privind întârzierile în punerea în aplicare a Acordului revitalizat, în special recunoscând crearea unui cont unic de Trezorerie, solicitând utilizarea contului respectiv și a auditurilor, analizelor și instrumentelor suplimentare necesare pentru un sistem de comercializare a petrolului deschis, transparent și competitiv, astfel cum se specifică în capitolul 4 din Acordul revitalizat, solicitând părților să pună în aplicare pe deplin Acordul revitalizat, inclusiv prin alocarea resurselor financiare necesare, înființarea fără întârziere a instituțiilor de tranziție și asigurarea participării depline, egale, semnificative și sigure a femeilor și incluziunea tinerilor, a grupurilor religioase și a societății civile în toate eforturile de soluționare a conflictelor și de consolidare a păcii și realizarea de progrese privind reformele de tranziție, inclusiv instituirea unui spațiu civic liber și deschis, a unui proces incluziv de elaborare a Constituției, a transparenței economice și a reformei gestiunii finanțelor publice, exprimându-și profunda îngrijorare privind efectul dăunător al corupției și al utilizării abuzive a fondurilor publice pentru capacitatea guvernului de tranziție de a furniza servicii populației sale și subliniind în continuare necesitatea de a spori buna guvernare economică pentru a asigura colectarea eficace a veniturilor naționale și structurile anticorupție pentru finanțarea punerii în aplicare a cadrului de reglementare esențial pentru o tranziție politică și pentru nevoile umanitare ale populației,

apreciind că statele membre continuă să își exprime intenția clară de a furniza asistență tehnică și de a consolida capacitățile autorităților relevante din Sudanul de Sud, cu respectarea prevederilor Rezoluției 2428 (2018), în sprijinul punerii în aplicare a Acordului revitalizat, și încurajând statele membre să acorde sprijin guvernului de tranziție privind dezarmarea, demobilizarea și reintegrarea (DDR), gestionarea stocurilor, depozitarea muniției și controlul armamentului, în vederea

consolidării capacității Sudanului de Sud în lumina criteriilor de referință stabilite în paragraful 2 din Rezoluția 2577 (2021),

reamintind necesitatea ca statele membre să se asigure că toate măsurile luate de acestea pentru punerea în aplicare a prezentei rezoluții în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului internațional, inclusiv, după caz, al dreptului internațional umanitar, dreptului internațional al drepturilor omului și dreptului internațional al refugiaților,

recunoscând necesitatea de a garanta respectarea garanțiilor procedurale și de a asigura proceduri echitabile și clare de delistare a persoanelor și a entităților listate în temeiul Rezoluției 2206 (2015), astfel cum a fost modificată, și salutând adoptarea Rezoluției 2744 (2024), care consolidează mandatul și procedura punctului focal pentru delistare,

subliniind că măsurile impuse prin prezenta rezoluție nu sunt menite să aibă consecințe umanitare negative pentru populația civilă din Sudanul de Sud și reamintind paragraful 1 din Rezoluția 2664 (2022), care prevede că dispunerea, procesarea sau plata fondurilor, a altor active financiare sau resurse economice sau furnizarea de bunuri și servicii, de către anumite entități sau organizații, necesare să asigure furnizarea la timp a asistenței umanitare și să sprijine alte activități care asigură nevoile umane de bază, sunt permise și nu reprezintă o încălcare a înghețării activelor,

exprimându-și profunda îngrijorare privind constatările și concluziile împărtășite prin intermediul raportului intermediar pentru 2025 (S/2025/768) al Grupului de experți al Organizației Națiunilor Unite și subliniind că violența armată, impunitatea și alocarea necorespunzătoare a veniturilor pot avea un impact devastator asupra societății și a persoanelor, slăbi instituțiile democratice, submina statul de drept, perpetua conflictele violente, facilita activitățile ilegale, deturna și complica furnizarea asistenței umanitare, submina piețele economice,

exprimându-și, de asemenea, profunda îngrijorare privind amenințarea la adresa păcii și securității în Sudanul de Sud, care rezultă din transferul ilicit, acumularea destabilizatoare și utilizarea abuzivă a armelor de calibru mic și a armamentului ușor, exprimându-și în continuare îngrijorarea că traficul ilicit și deturnarea de arme și materiale conexe de toate tipurile subminează statul de drept, au potențial de subminare a respectării dreptului internațional umanitar, pot împiedica furnizarea de asistență umanitară și au o gamă largă de efecte umanitare negative și consecințe socioeconomice,

recunoscând cooperarea autorităților din Sudanul de Sud cu Grupul de experți și încurajând cu fermitate autoritățile din Sudanul de Sud să continue colaborarea cu Grupul de experți și să prevină orice obstrucționare a punerii în aplicare a mandatului său,

luând act de raportul secretarului general privind criteriile de referință vizând embargoul asupra armelor impus Sudanului de Sud (S/2021/321),

luând act de raportul secretarului general din 16 aprilie 2026 (S/2026/330), solicitat la paragraful 4 din Rezoluția 2781 (2025), care oferă o evaluare a progresului înregistrat vizând principalele criterii de referință, exprimându-și îngrijorarea privind lipsa progresului semnificativ cu privire la aceste criterii de referință și luând notă de recomandarea din partea secretarului general, potrivit căreia criteriile de referință pot necesita revizuire pentru a reflecta realitățile actuale,

determinând faptul că situația din Sudanul de Sud continuă să constituie o amenințare la adresa păcii internaționale și securității în regiune,

acționând în temeiul capitolului VII din Carta Organizației Națiunilor Unite,

Embargoul asupra armelor și inspecții

1. decide să reînnoiască până la 31 mai 2027 măsurile privind armele impuse de paragraful 4 din Rezoluția 2428 (2018) și reafirmă dispozițiile paragrafului 5 din Rezoluția 2428 (2018), precum și paragraful 2 din Rezoluția 2683 (2023), care au eliminat cerința de notificare pentru furnizarea, vânzarea sau transferul de echipament militar neletal, exclusiv în sprijinul punerii în aplicare a termenilor acordului de pace, și asistența tehnică sau formarea conexă privind echipamentele militare neletale;

2. reiterează disponibilitatea de a revizui măsurile de embargo asupra armelor, prin modificarea, suspendarea sau ridicarea progresivă, printre altele, a acestor măsuri, pe baza progresului înregistrat vizând criteriile-cheie de referință prevăzute la paragraful 2 din Rezoluția 2577 (2021), și încurajează autoritățile din Sudanul de Sud să realizeze progrese suplimentare în acest sens;

3. reiterează apelul adresat RTGNU de a realiza progrese privind punerea în aplicare a reformelor de gestionare a finanțelor publice din Acordul revitalizat, inclusiv prin informarea privind toate veniturile, cheltuielile, deficitele și datoriile RTGNU accesibile publicului, și reiterează, de asemenea, apelul adresat RTGNU de a institui Tribunalul hibrid pentru Sudanul de Sud și de a înființa Comisia pentru adevăr, reconciliere și vindecare și Autoritatea pentru compensare și despăgubire;

4. solicită în acest sens secretarului general, în strânsă consultare cu Misiunea Organizației Națiunilor Unite în Sudanul de Sud (UNMISS) și Grupul de experți, să efectueze, până cel târziu la 15 aprilie 2027, o evaluare a progreselor înregistrate privind criteriile de referință stabilite la paragraful 2 din Rezoluția 2577 (2021), inclusiv recomandări privind actualizările adecvate ale criteriilor de referință;

5. solicită autorităților din Sudanul de Sud să raporteze, până cel târziu la 15 aprilie 2027, Comitetului instituit în temeiul Rezoluției 2206 (2015) privind Sudanul de Sud (denumit în continuare *Comitetul*) privind progresul înregistrat vizând principalele criterii de referință din paragraful 2 din Rezoluția 2577 (2021) și solicită autorităților din Sudanul de Sud să raporteze progresul înregistrat privind punerea în aplicare a reformelor;

6. subliniază că este important ca notificările sau cererile de derogare în conformitate cu paragraful 5 din Rezoluția 2428 (2018) să conțină toate informațiile relevante, inclusiv scopul utilizării, utilizatorul final, specificațiile tehnice și cantitatea echipamentului care urmează să fie expediat și, după caz, furnizorul, data propusă a livrării, modul de transport și itinerariul;

7. subliniază că încălcările embargoului asupra armelor, în special pe fondul creșterii violenței politice din Sudanul de Sud, riscă să alimenteze conflictul și să contribuie la instabilitate și îndeamnă insistent toate statele membre să ia măsuri urgente pentru a identifica și a preveni astfel de încălcări care provin de pe teritoriul lor;

8. reiterează apelul adresat tuturor statelor membre, în special statelor vecine cu Sudanul de Sud, de a inspecta, în conformitate cu autoritățile și legislația lor națională și în conformitate cu dreptul internațional, în special cu dreptul mării și acordurile internaționale vizând aviația civilă, toate mărfurile către Sudanul de Sud, pe teritoriul lor, inclusiv porturile maritime și aeroporturile, în cazul în care statul în cauză deține informații care oferă motive întemeiate de a crede că încărcătura conține articole de furnizare, vânzare sau transfer, care sunt interzise de paragraful 4 al Rezoluției 2428 (2018), în scopul asigurării punerii stricte în aplicare a acestor dispoziții;

9. decide să autorizeze toate statele membre, iar toate statele membre trebuie, în momentul descoperirii articolelor ale căror furnizare, vânzare sau transfer sunt interzise de paragraful 4 din Rezoluția 2428 (2018), să confişte şi să elimine (de exemplu, prin distrugere, aducere în stare de inoperabilitate, depozitare sau transfer într-un alt stat decât cel de origine sau statele de destinație în vederea eliminării) aceste articole şi să notifice Comitetul privind eliminarea în termen de 30 de zile, furnizând detalii vizând toate articolele eliminate şi modul precis în care au fost eliminate, şi decide, de asemenea, că toate statele membre vor coopera în cadrul acestor eforturi;

10. solicită oricărui stat membru care efectuează o inspecție în temeiul paragrafului 8 din prezenta rezoluție să prezinte prompt un raport inițial scris către Comitet, care să conțină, în special, explicații vizând motivele inspecțiilor, rezultatele acestor inspecții şi dacă s-a asigurat sau nu cooperarea şi, în cazul în care se găsesc articole interzise pentru furnizare, vânzare sau transfer, solicită, de asemenea, unui astfel de stat membru să prezinte Comitetului, în termen de 30 de zile, un raport scris subsecvent conținând detalii relevante vizând inspecția, confiscarea şi eliminarea, şi detalii vizând transferul, inclusiv o descriere a articolelor, originea şi destinația acestora, în cazul în care aceste informații nu figurează în raportul inițial;

Sanctiuni individuale

11. decide să reînnoiască până la 31 mai 2027 restricțiile financiare şi de călătorie impuse prin paragrafele 9 şi 12 ale Rezoluției 2206 (2015) şi reafirmă dispozițiile paragrafelor 10, 11, 13, 14 şi 15 din Rezoluția 2206 (2015) şi paragrafele 13, 14, 15 şi 16 din Rezoluția 2428 (2018);

12. decide să mențină măsurile reînnoite prin paragraful 11 sub revizuire permanentă, potrivit progresului realizat prin punerea în aplicare a tuturor dispozițiilor Acordului revitalizat şi evoluțiilor vizând încălcările şi abuzurile legate de drepturile omului, inclusiv violența sexuală legată de conflicte, şi își exprimă disponibilitatea de a considera ajustarea măsurilor de la paragraful 11, inclusiv prin modificarea, suspendarea, ridicarea sau consolidarea măsurilor ca răspuns la situație;

13. subliniază disponibilitatea sa de a impune sancțiuni individuale pentru a sprijini atingerea unei păci durabile şi favorabile incluziunii în Sudanul de Sud şi ia act de aspectul potrivit căruia Comitetul poate lua în considerare cererile de delistare a persoanelor şi entităților;

14. reafirmă că prevederile paragrafului 9 al Rezoluției 2206 (2015) se aplică persoanelor fizice şi că dispozițiile paragrafului 12 al Rezoluției 2206 (2015) se aplică persoanelor şi entităților listate pentru astfel de măsuri de către Comitet, în calitate de responsabili sau complici la acțiuni, sau care s-au implicat, direct sau indirect, în astfel de acțiuni sau politici care amenință pacea, securitatea sau stabilitatea Sudanului de Sud, şi reafirmă cu fermitate că dispozițiile paragrafelor 9 şi 12 din Rezoluția 2206 (2015) se aplică persoanelor listate pentru astfel de măsuri de către Comitet, care sunt liderii sau membrii oricărei entități, inclusiv oricărui guvern, oricărei opoziții din Sudanul de Sud, miliții sau altui grup care s-a angajat sau ai cărui membri s-au angajat în oricare dintre activitățile descrise la prezentul paragraf şi la paragraful 16;

15. reafirmă că astfel de acțiuni sau politici descrise la paragraful 14 de mai sus pot include, fără a se limita la, criteriile descrise la paragraful 15 din Rezoluția 2521 (2020) şi subliniază că acțiunile sau politicile care au ca scop împiedicarea desfășurării sau legitimității unor alegeri libere şi corecte în Sudanul de Sud, inclusiv prin împiedicarea sau denaturarea activităților premergătoare preelectorale, constituie, de asemenea, o bază pentru listare;

16. își exprimă îngrijorarea privind rapoartele privind delapidarea şi deturnarea de fonduri publice, care prezintă un risc pentru pacea, securitatea şi stabilitatea Sudanului de Sud, şi exprimă profunda îngrijorare privind rapoartele vizând neregulile financiare, lipsa de transparență, supraveghere şi guvernanta financiară, care reprezintă un risc pentru pacea, stabilitatea şi securitatea Sudanului de Sud şi nu respectă capitolul IV al Acordului revitalizat şi, în acest context, subliniază că persoanele implicate în acțiuni sau politici care au ca scop sau efect extinderea sau prelungirea conflictului din Sudanul de Sud pot fi listate şi le pot fi aplicate restricțiile de călătorie şi financiare;

Comitetul pentru sancțiuni şi Grupul de experți

17. subliniază importanța organizării de consultări periodice cu statele membre vizate, organizațiile internaționale, regionale şi subregionale, precum şi UNMISS, după cum este necesar, în special statele vecine şi regionale, pentru a asigura punerea în aplicare deplină a măsurilor din prezenta rezoluție şi, în acest sens, încurajează Comitetul să ia în considerare, după caz, vizitele preşedintelui şi/sau ale membrilor Comitetului în statele selectate;

18. decide să prelungească până la 1 iulie 2027 mandatul Grupului de experți, prevăzut la paragraful 19 din Rezoluția 2428 (2018), şi decide că Grupul de experți ar trebui să furnizeze Consiliului, după discuții cu Comitetul, un raport intermediar până la 1 decembrie 2026, un raport final până la 1 mai 2027 şi, cu excepția lunilor în care aceste rapoarte sunt scadente, actualizări în fiecare lună, şi reaminteşte paragraful 6 din Rezoluția 2664 (2022), care reglementează Comitetul, asistat de Grupul de experți, pentru a monitoriza punerea în aplicare a paragrafului 1 din Rezoluția 2664 (2022), inclusiv orice risc de deturnare;

19. solicită Secretariatului să includă expertiza necesară în ceea ce priveşte femeile, pacea şi securitatea în cadrul Grupului de experți, în conformitate cu paragraful 6 din Rezoluția 2242 (2015) şi paragraful 11 din Rezoluția 2467 (2019);

20. solicită tuturor părților şi statelor membre, precum şi organizațiilor internaționale, regionale şi subregionale să asigure cooperarea cu Grupul de experți, inclusiv prin furnizarea oricăror informații privind transferurile ilicite de avere din Sudanul de Sud către rețele financiare, imobiliare şi de afaceri, şi îndeamnă în continuare toate statele membre implicate să asigure siguranța membrilor Grupului de experți şi accesul neîngrădit, în special la persoane, documente şi locații, pentru ca Grupul de experți să își execute mandatul;

21. solicită reprezentantului special al secretarului general pentru copii şi conflict armat şi reprezentantului special pentru violența sexuală în conflict să facă schimb de informații relevante cu Comitetul în conformitate cu paragraful 7 din Rezoluția 1960 (2010), paragraful 9 din Rezoluția 1998 (2011) şi paragraful 12 din Rezoluția 2467 (2019) şi invită Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru drepturile omului să facă schimb de informații relevante cu Comitetul, după caz;

22. încurajează schimbul de informații în timp util între UNMISS şi Grupul de experți şi solicită UNMISS să asiste Comitetul şi Grupul de experți, în limitele mandatului şi capacităților sale;

23. invită Comisia comună revitalizată de monitorizare şi evaluare (CCRME) să facă schimb de informații relevante cu Consiliul, după caz, privind evaluarea punerii în aplicare de părți a Acordului revitalizat, aderarea la ACOH şi facilitarea accesului umanitar neîngrădit şi sigur;

24. decide să se ocupe în continuare de această chestiune.

MINISTERUL CULTURII

O R D I N**pentru aprobarea Regulamentului privind concursul
de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării
de sprijin financiar direct pentru dezvoltare de proiecte,
producție și distribuire de filme**

În temeiul prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2024 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia și ale art. 73 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de sprijin financiar direct pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.335/2006 pentru aprobarea Regulamentului privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de credite financiare directe pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 31 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, Centrul Național al Cinematografiei asigură elaborarea, în calitate furnizor, a schemelor de ajutor de stat/*de minimis* sau modificarea celor existente în conformitate cu legislația europeană specifică și parcurgerea pașilor procedurali prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ajutoarele de stat/*de minimis* acordate ca urmare a selecției organizate potrivit Regulamentului privind concursul de selecție a proiectelor cinematografice în vederea acordării de sprijin financiar direct pentru dezvoltare de proiecte, producție și distribuire de filme trebuie să respecte schemele de ajutor de stat/*de minimis* aplicabile, după caz.

Art. 4. — Centrul Național al Cinematografiei asigură punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Demeter András István

București, 18 iunie 2026.
Nr. 2.898.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A PATRA

HOTĂRÂRE

din 3 iunie 2025

în Cauza Manolache împotriva României

(Cererea nr. 7.908/17)

Strasbourg

Definitivă

3 septembrie 2025

Art. 6 § 1 (latura penală) • Lipsa unui proces echitabil în cursul apelului care a dus la condamnarea reclamantului după achitarea sa în primă instanță • O nouă interpretare dată de curtea de apel mărturiilor, care constituie elemente de probă decisive, fără ca ambii judecători din completul de judecată să fi audiat direct martorii în cauză • Curtea de apel, instanță care are obligația, în temeiul Convenției, de a lua din oficiu măsuri pentru a audia direct martorii relevanți în vederea stabilirii vinovăției sau a nevinovăției reclamantului • Respectarea principiului nemijlocirii de către unul dintre cei doi judecători ai completului de judecată, care nu poate lua decizia decât în unanimitate, nu poate compensa absența celui alt judecător de la audierea tuturor martorilor, cu excepția martorului indirect

Întocmită de grefă. Nu obligă Curtea.

Hotărârea a devenit definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție.

Poate suferi modificări de formă.

În Cauza Manolache împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-o cameră compusă din: Lado Chanturia, președinte, Jolien Schukking, Faris Vehabović, Ana Maria Guerra Martins, Anne Louise Bormann, Sebastian Rădulețu, András Jakab, judecători, și Simeon Petrovski, grefier adjunct de secție,

având în vedere:

— Cererea (nr. 7.908/17) îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Nicolae-Richard Manolache („reclamantul”), a sesizat Curtea la 11 ianuarie 2017, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”);

— decizia de a aduce cererea la cunoștința Guvernului României („Guvernul”);

— observațiile părților,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 13 mai 2025,

pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

INTRODUCERE

1. Cererea privește, în raport cu art. 6 din Convenție, caracterul echitabil al unei proceduri penale inițiate împotriva reclamantului, persoana în cauză reproșând completului de judecată care l-a condamnat în ultimă instanță că nu a audiat martorii în mod direct.

ÎN FAPT

2. Reclamantul s-a născut în 1969 și locuiește în Câmpulung. El a fost reprezentat de domnul A. Grigoriu, avocat în București.

3. Guvernul a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna O.F. Ezer, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

I. Urmărirea penală față de reclamant

4. La 17 martie 2015, soții H. (H.I. și H.S.) au depus la Direcția Generală Anticorupție Argeș („DGA”) un denunț împotriva reclamantului, agent de poliție, acuzându-l că a solicitat și a primit de la H.S. suma de 1.500 de euro pentru ca soțul său, H.I., să fie angajat ca șofer într-o societate privată. Ei au susținut că reclamantul nu și-a ținut promisiunea și că a refuzat ulterior să le dea socoteală atunci când i-au solicitat rambursarea sumei menționate. Au adăugat că, în acest context, H.S., care lucra pentru soția reclamantului, M.A., a fost concediată.

5. La 21 aprilie 2015, Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș („parchetul”) a dispus începerea urmăririi penale față de reclamant pentru trafic de influență [art. 291 din Codul penal coroborat cu art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție].

La 16 iulie 2015, a dispus trimiterea în judecată a reclamantului în fața Tribunalul Argeș („tribunalul”) pentru săvârșirea infracțiunii anterior menționate. Parchetul s-a bazat în special pe declarațiile făcute în cursul procedurii de soții H., care trecuseră cu succes un test poligraf efectuat pentru detectarea unui posibil comportament simulat, și pe mărturiile părinților lui H.S., soții R., care furnizaseră o parte din suma care urma să fie transferată, precum și pe cea a unei prietene a doamnei H.S., F.D., martorii respectivi confirmând faptele denunțate, astfel cum le-au fost relatate, potrivit lor, de soții H. la data faptelor. Dosarul de urmărire penală conținea, printre altele, și înregistrări ale convorbirilor efectuate pe telefoanele aparținând soților H., reclamantului și, respectiv, lui M.A., soția acestuia din urmă, procese-verbale de percheziție la domiciliul reclamantului și mărturia lui R.M.L., care asistasese la o ceartă între H.S. și F.D., pe de o parte, și între reclamant și M.A., pe de altă parte, cu privire la rambursarea sumei de bani în litigiu.

II. Procedura în primă instanță și achitarea reclamantului

6. În fața tribunalului, reclamantul a contestat toate mărturiile strânse în cursul urmăririi penale, cu excepția celei a lui R.M.L.

7. În ședințele din 4 noiembrie și 2 decembrie 2015, tribunalul a constatat că soții H. nu puteau fi audiați din cauză că nu se aflau în România și întrucât, în pofida emiterii de mandate de aducere, a fost imposibilă prezentarea lor în fața instanței. Tribunalul a citit declarațiile date de aceștia în cursul urmăririi penale. În plus, i-a audiat pe reclamant, care a negat faptele de care era acuzat, precum și, în calitate de martori, pe soții R. și pe F.D. (*supra*, pct. 5).

8. Prin Sentința din 4 decembrie 2015, tribunalul l-a achitat pe reclamant. Aplicând principiul *in dubio pro reo*, acesta a considerat că în speță nu existau suficiente probe pentru a răsturna prezumția de nevinovăție care opera în favoarea persoanei în cauză. În această privință, tribunalul a constatat că singurele probe directe erau declarațiile soților H., în calitate de denunțatori, întrucât ceilalți martori, care se limitau la a relatea ceea ce primii le spusese, trebuiau considerați martori indirecti. Chiar dacă concluziile rapoartelor tehnico-științifice referitoare la testul poligraf (*supra*, pct. 5) — care nu se număra printre probele prevăzute de Codul de procedură penală („C. proc. pen.”) — ar putea constitui un indiciu de sinceritate, deoarece se coroborau cu alte probe, astfel de concluzii nu puteau justifica, în sine, o condamnare atunci când, precum în speță, declarațiile cuplului H. constituiau singura probă directă. Tribunalul a subliniat că nu îi revenea reclamantului sarcina de a-și dovedi nevinovăția. În plus, acesta a reținut că înregistrările telefonice, în care M.A. nega în mod constant că ar fi avut cunoștință de faptele denunțate, nu dovedeau veridicitatea acuzațiilor formulate împotriva reclamantului și că argumentul reclamantului potrivit căruia H.S. urmărea, prin intermediul acestora, să se răzbune pentru concedierea de către M.A. (*supra*, pct. 4) era susținut în parte de mărturia pe care R.M.L. o depusese în cursul urmăririi penale (*supra*, pct. 5).

III. Procedura penală în ultimă instanță și condamnarea reclamantului

9. Parchetul a declarat apel împotriva hotărârii de achitare la Curtea de Apel Pitești („curtea de apel”). Criticând concluzia tribunalului potrivit căreia declarațiile soților H. constituiau singurele probe de vinovăție disponibile, acesta a considerat că, în cazurile în care nu mai era posibilă constatarea unei infracțiuni flagrante, toate probele, directe și indirecte, trebuiau interpretate în strânsă legătură unele cu altele.

Parchetul a arătat, printre altele, că soții H. au trecut testul poligraf fără incidente, în timp ce reclamantul a refuzat să se supună acestuia, și a considerat că tribunalul a interpretat în mod eronat sau chiar a ignorat conținutul înregistrărilor conversațiilor telefonice dintre H.S. și M.A.

10. În ședința din 8 iunie 2016 în fața curții de apel, în complet de doi judecători, și anume C.A.N. (președintă) și T.G., reclamantul, asistat de un avocat ales, a declarat că nu dorește să facă nicio declarație. Prin intermediul avocatului său, el s-a opus cererii parchetului având ca obiect audierea martorilor acuzării ale căror declarații fuseseră utilizate în sentința de achitare, în special a soților H. Avocatul reclamantului a susținut că în dosar existau suficiente probe încât curtea de apel să examineze cauza în lumina motivelor de apel prezentate de parchet, care, în opinia sa, se limitau la interpretarea probelor. El a considerat că martorii în cauză, care fuseseră deja audiați în cursul urmăririi penale și în primă instanță, nu ar mai avea nimic de adăugat și a observat, în special, că soții H. nu s-au putut prezenta în fața tribunalului în pofida mandatelor de aducere emise pe numele lor (*supra*, pct. 7).

11. În temeiul art. 421 alin. (2) lit. a) din C. proc. pen., astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 („OUG nr. 18/2016” — *infra*, pct. 17), curtea de apel a amânat judecarea cauzei pentru a-i cita pe soții H., pe soții R. și pe F.D., în vederea audierii acestora.

12. În ședința din 21 septembrie 2016, curtea de apel, în complet de doi judecători, de această dată compus din E.P. (președintă) și I.F., i-a audiat pe soții H. și pe soții R., ale căror declarații, foarte asemănătoare cu cele făcute anterior în cadrul procedurii, au fost consemnate în dosar.

13. În ședința următoare din 2 noiembrie 2016, curtea de apel, în complet din nou modificat, de această dată compus din judecătoria E.P. (președintă) și T.G. (*supra*, pct. 10), a audiat-o pe martora F.D., care a confirmat declarația sa inițială (*supra*, pct. 5). Luând act de lipsa altor cereri prealabile, curtea de apel a deschis dezbaterile și a ascultat concluziile părților. Prin

intermediul avocatului său, reclamantul a argumentat că declararea vinovăției sale se întemeia doar pe declarațiile martorilor denunțatori, soții H. Or, în opinia sa, declarațiile respective conțineau mai multe contradicții, în special în ceea ce privește prezența fiului soților H. în timpul pretensei remiteri de bani de care ar fi beneficiat, același lucru fiind valabil și în cazul declarațiilor soților R. și în cazul afirmațiilor soților H. în timpul testului poligraf. Pe de altă parte, el a adăugat că ceilalți martori nu confirmau faptele denunțate decât în măsura în care le fuseseră descrise de soții H.

14. Printr-o decizie definitivă pronunțată în aceeași zi, și anume la 2 noiembrie 2016, curtea de apel, în complet format din judecătoria E.P. (președintă) și T.G., a desființat sentința de achitare și, după reexaminarea fondului cauzei, l-a condamnat pe reclamant la o pedeapsă cu închisoarea de trei ani cu suspendarea executării. Aceasta a observat că, potrivit principiului *in dubio pro reo*, pentru ca un judecător să poată pronunța o hotărâre de condamnare, probele trebuie să fie convingătoare și că eventuala îndoială care putea subzista trebuie să se încadreze în limite rezonabile. În speță, curtea de apel a considerat, contrar tribunalului, că declarațiile cuplului H. se coroborează cu celelalte probe și că astfel acestea nu erau singurele probe de vinovăție. În plus, constatând că ceilalți martori audiați își confirmaseră declarațiile, aceasta a reținut că toate probele confirmau faptele astfel cum au fost prezentate în rechizitoriul parchetului.

15. Curtea de apel s-a referit în special la mărturiile soților R. și a lui F.D., calificându-i pe aceștia din urmă drept martori „indirecti”, în sensul că nu erau martori oculari, dar subliniind că declarațiile lor erau consecvente, detaliate și precise și că, în pofida relațiilor de familie sau de prietenie cu soții H, nu aveau niciun interes ca reclamantul să fie condamnat. Aceasta a arătat că a audiat cele cinci persoane citate să depună mărturie în apel (*supra*, pct. 12 și 13). De asemenea, a făcut trimitere la înregistrările conversațiilor dintre H.S. și M.A. (*supra*, pct. 9), din care reieșea că M.A., deși a negat că avea cunoștință de faptele exacte invocate, a afirmat în această privință că H.S. era „impertinentă, nu mincinoasă” și, în plus, a recunoscut că înțelesese că H.I. trebuia „ajutat” să își găsească un loc de muncă. În sfârșit, curtea de apel s-a bazat pe rapoartele care concluzionau că nu a existat niciun comportament simulat din partea soților H. în urma testului poligraf, la care reclamantul refuzase să se supună. În opinia instanței de apel, rapoartele respective, care fuseseră întocmite de experți, erau echivalente cu expertizele care, la rândul lor, constituiau mijloace de probă prevăzute de C. proc. pen. și, prin urmare, trebuiau examinate împreună și în strânsă legătură cu celelalte probe din dosar.

CADRUL JURIDIC INTERN RELEVANT

16. Dispozițiile relevante ale C. proc. pen. în versiunea în vigoare de la 1 februarie 2014 sunt rezumate în Hotărârea *Miron împotriva României* (nr. 37.324/16, pct. 17-19, 5 noiembrie 2024).

17. Art. 417 alin. (2) din C. proc. pen. prevede, în ceea ce privește efectul devolutiv al apelului, că, pe lângă motivele invocate de partea care a declarat această cale de atac, instanța de apel trebuie să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

Pe de altă parte, art. 421 din C. proc. pen., astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 (OUG nr. 18/2016), care a intrat în vigoare la 23 mai 2016, este redactat după cum urmează în părțile sale relevante în speță:

Art. 421 alin. (2) — Soluțiile la judecata în apel

„Instanța, judecând apelul, pronunță una dintre următoarele soluții:

[...]

2. admite apelul și:

a) desființează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit regulilor referitoare la soluționarea

acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata în fond. Instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare [...]”.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 din Convenție

18. Reclamantul consideră că, prin condamnarea sa în ultimă instanță, după ce fusese achitat, curtea de apel a încălcat principiul nemijlocirii și, prin urmare, invocă caracterul inechitabil al procesului penal desfășurat împotriva sa. Acesta invocă art. 6 din Convenție, redactat după cum urmează în pasajele relevante din prezenta cauză:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] de către o instanță [...] care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

A. Cu privire la admisibilitate

19. Constatând că cererea nu este în mod vădit nefondată și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate în sensul art. 35 din Convenție, Curtea o declară admisibilă.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

20. Reclamantul face trimitere la jurisprudența Curții privind respectarea principiului nemijlocirii în procesele penale, citând hotărârile *P.K. împotriva Finlandei* [(dec.), nr. 37.442/97, 9 iulie 2002], *Beraru împotriva României* (nr. 40.107/04, 18 martie 2014) și *Cutean împotriva României* (nr. 53.150/12, 2 decembrie 2014), și afirmă, în special, că speța sa prezintă numeroase asemănări cu aceasta din urmă. El consideră că fiecare modificare a compunerii completului de judecată ar fi trebuit să ducă la reluarea dezbaterilor și la audierea directă, de către judecătorii care l-au condamnat, a soților H., ale căror mărturii erau, în opinia sa, singurele probe directe și decisive care pot sta la baza unei condamnări. În opinia reclamantului, poziția adoptată de avocatul său la începutul procesului în apel (*supra*, pct. 10) nu putea justifica o abordare diferită din partea curții de apel. Pe de altă parte, reclamantul consideră că a contestat credibilitatea soților H.

21. Guvernul susține că prezenta cauză este diferită de cauzele *Beraru* și *Cutean*, citate anterior, în care, reamintește, Curtea a constatat încălcarea principiului nemijlocirii, precum și caracterul inechitabil al proceselor penale în cauză. În primul rând, acesta susține că, spre deosebire de reclamantul din Cauza *Beraru*, reclamantul din prezenta speță s-a opus la începutul procesului în apel reaudierii martorilor de către curtea de apel (*supra*, pct. 10). În continuare, acesta arată că, spre deosebire de Cauza *Cutean*, în care niciunul dintre judecătorii care au pronunțat sau au confirmat hotărârea de condamnare nu a audiat martorii în mod direct, în prezenta speță doar unul dintre cei doi judecători a fost înlocuit cu un altul (T.G.) în ședința la finalul căreia a fost pronunțată hotărârea de condamnare din 2 noiembrie 2016. În plus, a argumentat că înregistrările audio ale mărturiilor și toate celelalte probe au fost la dispoziția acestui din urmă complet de judecată al curții de apel. În această privință, Guvernul consideră că din Decizia din 2 noiembrie 2016 (*supra*, pct. 14 și 15) reiese că condamnarea reclamantului nu s-a bazat numai pe declarațiile martorilor. Acesta adaugă că, spre deosebire de Cauza *Cutean*, citată anterior, credibilitatea martorilor nu a fost pusă în discuție de avocatul reclamantului și că nimic nu indică că avocatul respectiv ar fi adoptat o poziție diferită în fața completului de judecată în compunerea căruia intra judecătorul T.G., întrucât nu a formulat nicio cerere de reaudiere a martorilor.

2. Motivarea Curții

a) Principii generale

22. Curtea reamintește că un aspect important al caracterului echitabil al procesului penal constă în posibilitatea acuzatului de a fi confruntat cu martori în prezența judecătorului chemat să se

pronunțe asupra cauzei sale. Principiul nemijlocirii este o garanție importantă în orice proces penal în care constatările instanței în legătură cu comportamentul și credibilitatea unui martor pot avea consecințe semnificative pentru acuzat (*Beraru*, citată anterior, pct. 64, *Cutean*, citată anterior, pct. 60, și *Cerovšek și Božičnik împotriva Sloveniei*, nr. 68.939/12 și 68.949/12, pct. 43, 7 martie 2017).

23. În temeiul principiului nemijlocirii, decizia într-o cauză penală trebuie luată de judecătorii care au fost prezenți pe tot parcursul procedurii și al procesului de strângere de probe (*Cutean*, citată anterior, pct. 61). Cu toate acestea, nu se poate deduce de aici că există o interdicție de modificare a compunerii instanței în cursul unei cauze (*P. K. împotriva Finlandei*, decizie citată anterior). Pot apărea evenimente administrative sau procedurale evidente care fac imposibilă continuarea participării judecătorului la examinarea cauzei. Curtea a indicat că, în asemenea cazuri, trebuie luate măsuri pentru a se asigura că judecătorii care reiau această examinare înțeleg pe deplin probele și argumentele, de exemplu prin punerea la dispoziția lor a transcrierilor audierilor atunci când credibilitatea martorilor nu este pusă la îndoială sau organizând o nouă ședință în care argumentele relevante sau martorii importanți vor fi prezentați instanței în noua sa compunere (*Cutean*, citată anterior, pct. 61, și *Škaro împotriva Croației*, nr. 6.962/13, pct. 24, 6 decembrie 2016).

24. În sfârșit, Curtea amintește că a stabilit deja în cauze similare — în care reclamantul fusese condamnat după ce fusese achitat de instanțele inferioare și în care instanța de apel era sesizată să soluționeze cauza în fapt și în drept și să examineze în ansamblu problema vinovăției sau a nevinovăției — că această din urmă instanță era obligată să ia din oficiu măsuri pentru audierea directă a martorilor, în pofida inexistenței unei cereri exprese din partea reclamantului (a se vedea, de exemplu, *Sigurpór Arnarsson împotriva Islandei*, nr. 44.671/98, pct. 38, 15 iulie 2003, *Manolachi împotriva României*, nr. 36.605/04, pct. 50, 5 martie 2013, *Lazu împotriva Republicii Moldova*, nr. 46.182/08, pct. 42, 5 iulie 2016, și *Chiper împotriva României*, nr. 22.036/10, pct. 56, 27 iunie 2017).

b) Aplicarea acestor principii în prezenta cauză

25. Curtea observă că reclamantul se plânge exclusiv de faptul că curtea de apel, care l-a condamnat după ce fusese achitat în primă instanță, nu a procedat la audierea directă a martorilor. Curtea trebuie să examineze dacă, în aceste condiții, procesul în ansamblu a fost echitabil.

26. În speță, reclamantul, asistat de un avocat, a putut participa la procesul la nivel intern; a fost audiat de instanța de fond și și-a exercitat dreptul la tăcere în fața instanței de apel (*supra*, pct. 7 și 10). Pe de altă parte, nu se contestă în fața Curții că reclamantul a avut posibilitatea de a adresa întrebări martorilor în timpul audierii acestora de către tribunal, în primă instanță, și de către curtea de apel, în ultimă instanță. În plus, el nu a formulat nicio plângere specifică cu privire la o posibilă încălcare a art. 6 § 1 și 3 lit. (d) în cursul procesului penal desfășurat împotriva sa (a se vedea, în acest sens, *Kashlev împotriva Estoniei* din 26 aprilie 2016, nr. 22.574/08, pct. 47). În consecință, Curtea va examina numai din perspectiva art. 6 § 1 din Convenție capătul de cerere formulat de reclamant cu privire la problema respectării de către curtea de apel a principiului nemijlocirii.

27. Curtea arată că, în temeiul unui principiu de drept general admis în materie de apel, care este reflectat în dreptul românesc la art. 417 alin. (2) din C. proc. pen. (*supra*, pct. 17), competența instanțelor sesizate cu apelul declarat de reclamant s-a extins, ca urmare a efectului devolutiv al acestei căi de atac, la aspecte de fapt și de drept, chiar în afara de temeiurile invocate și cererile formulate de reclamant. Procedura aplicabilă în cadrul apelului era, așadar, o procedură completă, care respecta aceleași reguli ca o procedură pe fond, iar instanța de apel putea

decide fie să confirme achitarea reclamantului pronunțată de instanța inferioară, fie să îl declare vinovat după o apreciere exhaustivă a problemei vinovăției sau nevinovăției persoanei în cauză, prin administrarea, după caz, de noi mijloace de probă.

28. Pe de altă parte, în plus față de cele expuse anterior în ceea ce privește cadrul stabilit de dreptul intern, Curtea observă că, în măsura în care curtea de apel lua în considerare desființarea sentinței primei instanțe și efectuarea propriei examinări a fondului cauzei, fără a o retrimite spre reexaminare în primă instanță, art. 421 alin. (2) lit. a) din C. proc. pen., în vigoare la data faptelor, așadar cu aplicabilitate imediată, impunea în mod expres reaudierea martorilor ale căror declarații constituiau temeiul achitării pronunțate de tribunal în primă instanță (*supra*, pct. 17).

29. Nu se contestă în prezenta cauză că, în ședința din 2 noiembrie 2016, în urmă căreia curtea de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare a reclamantului, aceasta s-a întrunit într-un complet de judecată modificat față de cel care audiase, în ședința anterioară din 21 septembrie 2016, reclamantii din acțiunea principală, și anume soții H. și soții R. În special, în ședința din 21 septembrie (*supra*, pct. 12 și 13), instanța de apel era compusă din E.P. (președintă) și I.F., în timp ce în ședința din 2 noiembrie președinta E.P. i s-a alăturat judecătorul T.G. Desigur, condamnarea reclamantului s-a bazat pe un ansamblu de probe, constând în mărturii, înscrisuri și înregistrări ale conversațiilor telefonice ale lui H.S. Nu este mai puțin adevărat că, potrivit redactării hotărârilor penale pronunțate în speță (*supra*, pct. 8 și 14-15), probele respective nu puteau duce singure la condamnarea reclamantului și au fost utilizate doar în măsura în care se coroborau cu declarațiile directe ale soților H., care erau, exceptându-l pe reclamant, singurii martori oculari ai faptei incriminate. În aceste condiții și luând act că tribunalul a exprimat unele îndoieli cu privire la credibilitatea soților H. (*supra*, pct. 8), Curtea consideră că declarațiile martorilor, și în special ale soților H., au avut o importanță deosebită, putând chiar să fie decisive pentru soluționarea cauzei (a se compara cu *Chiper*, citată anterior, pct. 62 și 64, și *Dan împotriva Moldovei*, nr. 8.999/07, pct. 31, 5 iulie 2011; a *contrario*, *Miron*, citată anterior, pct. 30). În plus, aceasta observă că, înainte de achitarea reclamantului, tribunalul a avut ocazia să îi asculte direct, printre alții, pe soții R. (*supra*, pct. 7).

30. Pentru a asigura respectarea în prezenta cauză a garanțiilor minime prevăzute la art. 6 § 1 din Convenție, astfel cum au fost dezvoltate de jurisprudența relevantă privind principiul nemijlocirii (*supra*, pct. 22-24), Curtea trebuie să examineze dacă procesul împotriva reclamantului a fost echitabil în pofida lipsei unei audieri directe a soților H. și a soților R., adică a „martorilor importanți” în sensul acestei jurisprudențe, de către judecătorul T.G., care s-a alăturat președintei E.P. pentru a întregi completul de judecată al curții de apel la 2 noiembrie 2016 (*supra*, pct. 29).

31. Curtea nu poate fi de acord cu Guvernul atunci când acesta înțelege să susțină că, spre deosebire de cauza *Cutean*, citată anterior, credibilitatea martorilor în prezenta cauză nu a fost pusă în discuție de avocatul reclamantului, nici la începutul procesului în apel, nici în cursul ședinței din 2 noiembrie 2016 (*supra*, pct. 21 *in fine*). Desigur, în ședința din 8 iunie 2016 privind administrarea probelor, avocatul reclamantului a considerat că nu era necesară audierea martorilor de către curtea de apel, amintind de altfel, în această privință, imposibilitatea autorităților de a asigura prezența soților H. în primă instanță (*supra*, pct. 10). Cu toate acestea, trebuie constatat că, în pofida poziției avocatului, curtea de apel, în special judecătorul T.G., care făcea parte din completul de judecată, a decis să îi audieze pe soții H., pe soții R. și pe F.D., în calitate de martori, în temeiul art. 421 alin. (2) lit. a) din C. proc. pen. (*supra*, pct. 11).

32. În plus, observând că a fost pusă în discuție credibilitatea mărturiilor soților H. atât de tribunal în sentința sa de achitare, cât și, ulterior, de avocatul reclamantului în cadrul dezbaterilor din 2 noiembrie 2016 (*supra*, pct. 8 și 13 *in fine*), Curtea consideră că nu se poate concluziona că, în speță, credibilitatea reclamantilor respectivi din acțiunea principală nu a fost pusă la îndoială. Prin urmare, faptul că transcrierile audierilor au fost puse la dispoziția membrilor completului de judecată al curții de apel care l-a condamnat pe reclamant nu era suficient în raport cu cerințele jurisprudenței Curții (a se vedea, a *contrario*, *P.K. împotriva Finlandei*, decizie citată anterior). Pe de altă parte, deși avocatul reclamantului ar fi putut în mod efectiv să invoce respectivele contradicții cuprinse în declarațiile martorilor înainte de deschiderea dezbaterilor la 2 noiembrie 2016, Curtea amintește că, în acest tip de cauze și în măsura în care o condamnare era avută în vedere după achitarea inițială, curtea de apel era obligată, în temeiul obligațiilor care decurg din Convenție, să ia din oficiu măsuri pentru a asculta direct martorii relevanți în vederea pronunțării cu privire la vinovăția sau nevinovăția reclamantului, în pofida lipsei unei cereri exprese din partea avocatului în cauză (a se vedea jurisprudența citată *supra*, pct. 24; a se compara cu *Miron*, citată anterior, pct. 31-34). Art. 421 alin. (2) lit. a) din C. proc. pen. are același sens, iar Curtea constată, în plus, că în decizia sa definitivă din 2 noiembrie 2016 curtea de apel a avut grijă să sublinieze că a ascultat direct persoanele citate să depună mărturie în apel (*supra*, pct. 15 și 17). În opinia Curții, acest lucru demonstrează importanța audierii directe a martorilor respectivi pentru curtea de apel, chiar dacă aceasta nu a ținut cont de modificarea intervenită în compunerea ultimului complet de judecată și de efectul acestei modificări asupra respectării principiului nemijlocirii.

33. În sfârșit, este adevărat că, astfel cum observă Guvernul (*supra*, pct. 21), în prezenta cauză și spre deosebire de cauza *Cutean*, citată anterior, un singur judecător, în speță T.G., a ascultat direct doar pe unul dintre martorii relevanți în legătură cu fapta incriminată, și anume pe F.D., iar nu și pe ceilalți (*supra*, pct. 13). Celălalt judecător din completul de judecată care a pronunțat Decizia definitivă din 2 noiembrie 2016, președinta E.P., a audiat toți martorii în cauză (*supra*, pct. 12 și 13). Cu toate acestea, Curtea consideră că prezenta cauză diferă de cele în care a concluzionat că a fost respectat caracterul echitabil al procedurilor, reținând că judecătorul care nu a ascultat direct mărturiile în cauză era singurul dintr-un complet de judecată mult mai numeros care se afla în această situație (*P.K. împotriva Finlandei*, decizie citată anterior, în care exista un complet de patru membri; *Graviano împotriva Italiei*, nr. 10.075/02, pct. 39-40, 10 februarie 2005, complet de opt membri; și *Škaro*, citată anterior, pct. 29-31, complet de cinci membri). În speță, T.G. era membru al unui complet de doi judecători, a cărui decizie nu putea fi luată decât în unanimitate, astfel încât respectarea principiului nemijlocirii de către celălalt judecător E.P. nu poate compensa absența judecătorului T.G. de la audierea tuturor martorilor, cu excepția martorului indirect F.D.

34. Având în vedere considerațiile precedente, Curtea apreciază că, în speță, curtea de apel, în Decizia sa din 2 noiembrie 2016, a dat într-adevăr o nouă interpretare mărturiilor, care constituiau elemente de probă decisive, fără ca ambii judecători ai completului de judecată să fi audiat direct martorii în cauză (a se compara cu *Chiper*, citată anterior, pct. 62-70), ceea ce contravine cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție.

35. Prin urmare, a fost încălcată această dispoziție.

II. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

36. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți

contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

37. Reclamantul solicită 305 euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, corespunzător plăților efectuate către Ministerul Finanțelor Publice, și 7.500 de euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral pe care susține că l-a suferit ca urmare a încălcării art. 6 din Convenție.

38. Guvernul consideră că cererea reclamantului privind prejudiciul material este neîntemeiată. În ceea ce privește prejudiciul moral, făcând trimitere în acest sens la exemple din jurisprudența Curții, Guvernul apreciază că reprezintă, în sine, o reparație echitabilă suficientă constatarea încălcării. În plus, consideră excesivă suma solicitată.

39. Curtea apreciază că reclamantul nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate între încălcarea constatată și prejudiciul material pe care pretinde că l-a suferit. Prin urmare, respinge cererea formulată de reclamant cu acest titlu.

40. În plus, Curtea consideră că, în circumstanțele cauzei, constatarea încălcării cerințelor art. 6 oferă reclamantului o reparație echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral pe care afirmă că l-a suferit.

41. În sfârșit, aceasta amintește că, atunci când o persoană a fost condamnată, precum în speță, în urma unei proceduri viciate de încălcarea cerințelor art. 6 din Convenție, un nou

proces sau o redeschidere a procedurii la cererea persoanei în cauză constituie, în principiu, un mijloc adecvat de remediere a încălcării constatate [*Moreira Ferreira împotriva Portugaliei* (nr. 2) (MC), nr. 19.867/12, pct. 48-50, 11 iulie 2017]. În această privință, arată că art. 465 din C. proc. pen. permite revizuirea unei hotărâri pronunțate în plan intern în cazul în care Curtea a constatat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale unui reclamant (*Ovidiu Cristian Stoica împotriva României*, nr. 55.116/12, pct. 53, 24 aprilie 2018).

B. Cheltuieli de judecată

42. Reclamantul solicită 2.203 euro cu titlu de cheltuieli de judecată pe care pretinde că le-a efectuat în cadrul procedurii în fața Curții.

43. Guvernul contestă partea din cheltuieli care corespunde redactării cererii introduse în fața Curții și susține că avocatul nu a prezentat un centralizator cu numărul de ore lucrate. În plus, acesta consideră disproporționat cuantumul despăgubirii.

44. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al cuantumului acestora. În speță, având în vedere documentele de care dispune și criteriile sus-menționate, Curtea consideră rezonabil să acorde reclamantului suma de 1.750 de euro pentru procedura desfășurată în fața sa, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit de către reclamant.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;
 2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție;
 3. hotărăște că o constatare a încălcării constituie, în sine, o reparație echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;
 4. hotărăște
 - a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni de la data rămânării definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 1.750 EUR (o mie șapte sute cincizeci de euro) pentru cheltuielile de judecată, plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant, cu titlu de impozit, pentru acest cuantum, care trebuie convertită în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății;
 - b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, această sumă trebuie majorată cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
 5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.
- Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la 3 iunie 2025, în temeiul art. 77 § 2 și § 3 din Regulament.

PREȘEDINTE
LADO CHANTURIA

Grefier adjunct,
Simeon Petrovski

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

